

De hoop van de gelovige vóór en ná de bedeling van genade.

Deel 3

Van Mozes tot David

Het schema is weer even dichtgeklapt. Wij weten nu, net als die mensen toen, dat wat aan hun geopenbaard was op dat moment. Wij kijken altijd achteraf, maar door de apostel Paulus gaan wij nu het hele plan van God begrijpen.

We zijn begonnen met Adam, Abraham, Izaak, Jakob en Mozes.

We hebben al gezien dat in de hof van Eden de Verlosser beloofd is, en satan heeft alles op alles gezet en geprobeerd door de eeuwen heen om dat af te snijden. Met de zondvloed was dat bijna gelukt, God heeft de wereld geoordeeld, en er waren een paar gelovigen en het Zaad is veilig gesteld. God had het beloofd en dan gaat het goed komen.

Bij de torenbouw van Babel heeft God weer een oordeel gegeven waardoor de mensen verspreid werden over de hele aarde. Uit hun heeft Hij één man gehaald: Abraham. Met Abraham gaat Hij een nieuw volk formeren, namelijk het volk Israël.

Het volk Israël heeft vierhonderd jaar in het land Egypte gezeten, daar werden ze uitgeleid, op weg naar het beloofde land. God leidt hun en ze komen bij de berg Sinaï:

Ex.19:5

*Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn **uit** alle volken, want de ganse aarde is Mijn;*

Hij zegt: De hele aarde is van Mij, maar jullie zijn een speciaal volk voor Mij. Van al die volken heb Ik één volk uitverkoren, aan hun geef Ik de wet, met hun sluit Ik het verbond van de wet. Jullie zijn bestemd om Mijn heil aan de wereld te brengen, en om de heidenen te gaan leren.

Vanaf dat moment krijgen we dus Israël en de volkeren. *Zij zijn Mijn eigendom **uit** alle volken.* Hij pikt hun er tussen uit.

Ex.19:6

En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Wat is een koninkrijk? Een koning met een rijk.

Nederland is ook een koninkrijk.

Zo is Israël dat ook, het zal alleen een koninkrijk van priesters zijn.

Wat is een priester? Een priester is een middelaar, die tussen God en de mensen staat. Zo zal ook het volk Israël tussen God en de volken staan. Zij zijn uiteindelijk degenen die de volkeren het heil moeten gaan vertellen.

Wat is de reactie van het volk?

Ex.19:8

Toen antwoordde al het volk gelijkelijk, en zeide: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden des volks weder tot den HEERE.

Dus, wat zegt het volk? Alles wat de Heere zegt zullen wij doen. En dan zien we dat Hij daarna de wet geeft.

Wat is er gebeurd? Israël kreeg de wet, Mozes ging de berg op, ontving de wet, en wat zag hij toen hij terug kwam? Een gouden kalf.

Aan welk gebod maakten zij zich schuldig? Het tweede gebod. *Gij zult u niet voor vreemde goden buigen.*

Zij zeggen dus: Ja hoor, wij doen alles wat U zegt!

Nauwelijks is Mozes weg, hij blijft veertig dagen weg.

Dat duurt te lang, en ze gaan gelijk hun eigen goden maken, ze zijn onmiddellijk in overtreding.

Maar God heeft in de wet voorzien in de priester en offerdienst, deze heeft Hij gegeven om de mensen toch weer een uitweg te geven dat ze voor hun zonden vergeving kunnen krijgen.

In het geloof moesten zij offeren en Hij gaf een uitweg.

Het volk Israël met Mozes staan klaar om het beloofde land in te gaan. Zijn ze het beloofde land ingegaan? Het antwoord is: Nee.

Waarom? Omdat ze steeds hebben gerebelleerd tegen God, ze zijn een hardnekkig volk. Op een gegeven moment wilden ze zelfs terug naar de vleespotten van Egypte.

Als het te heet wordt, te moeilijk met het geloof, kunnen mensen op een gegeven moment zeggen: *Ik wil weer terug...* Dan zijn ze eigenlijk alles vergeten, hoe het toen was.

Zo kan het met ons gelovigen ook zijn: *Toen zat ik in een mooie kerk, een volle zaal, een mooi orgel, een koor enz.* Maar u vergeet wel dat u in

onzekerheid was, dat u geen zekerheid in uw geloof had, dat u allerlei dingen moest doen, dat u onder slavernij was.

Het volk heeft veertig jaar rond gezworven in de woestijn, en toen stonden ze voor de deur om binnen te trekken.

In Deuteronomium 28 zien we dat Israël klaar staat om het beloofde land in te trekken, daar is dus 40 jaar overheen gegaan

Deut.28:10-11

10 En alle volken der aarde zullen zien, dat de Naam des HEEREN over u genoemd is, en zij zullen voor u vrezen.

11 En de HEERE zal u doen overvloeien aan goed, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands; op het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft u te zullen geven.

Dus Israël zal rijkelijk gezegend worden, kinderen krijgen, zij zullen goede oogsten hebben. Alleen onder één voorwaarde: Als ze Hem zullen gehoorzamen (Deut.28:1).

U weet wat zij zeiden: "Al wat de Heere vraagt zullen wij doen..."

Zij hebben gefaald, en nu gaan zij het land in, en Hij zegt het nogmaals: Dit is het beloofde land, jullie trekken er in. Als jullie Mij zullen gehoorzamen, de wet houden, dan zal Ik jullie rijkelijk zegenen. En de volken om jullie heen zullen zien dat Ik jullie God ben, en zij zullen voor u vrezen.

Dat deden ze inderdaad in eerste instantie, want waar praat men nog steeds over? Als zij aan Israël denken in die tijd?

Nou, wat God gedaan heeft toen Hij hen door de Rode Zee heeft geleid. De Rode Zee week en zij gingen uit. Dat was ook in Kanaan niet onopgemerkt gebeven. Denk maar aan Rachab de hoer. De volken smolten als was, vanwege wat God gedaan had met Israël. Ze wisten wat voor God het was. Ze hadden het gehoord. Zie Jozua 2:9-11

Deut.28:12-13

12 De HEERE zal u opendoen Zijn goeden schat, den hemel, om aan uw land regen te geven te zijner tijd, en om te zegenen al het werk uwer hand; en gij zult aan vele volken lenen, maar gij zult niet ontlennen.

13 En de HEERE zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en gij zult alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer gij horen zult naar de geboden des HEEREN, uws Gods, die ik u heden gebiede te houden en te doen;

Wat wilt u liever zijn? De kop of de staart? Ik ben liever de kop dan de staart! Bent u liever boven of onder? Wij zijn allemaal liever boven dan

onderaan! Zo was het voor Israël, ze moesten alleen wel gehoorzaam zijn. Zij gaan het land in en dan zijn zij straks de kop. Dat wil zeggen dat Israël bovenaan staat en daaronder krijgen we de volken. Ze willen natuurlijk niet dat de volken bovenaan staan en Israël onderaan, maar dat is ook niet de bedoeling, dat is niet hun bestemming. God heeft hun uitverkoren om Zijn heil naar de wereld te brengen.

Mozes is niet het land ingegaan, hij is achtergebleven. Wie heeft Mozes begraven? God heeft hem begraven. Mozes heeft wel het land gezien, maar hij mocht er niet in. Dat is ook een beeld van dat wij nooit onder de wet het eeuwig leven kunnen krijgen, het beloofde land in kunnen gaan. Wij ook niet en Israël ook niet. Alleen door geloof. Wie brengt dus uiteindelijk Israël het beloofde land in? Dat is Jozua.

Waarom Jozua? Twaalf verspieders gingen naar het beloofde land, en twee zeiden; Ok, er zijn reuzen, maar wij geloven God, want Hij heeft gezegd dat wij het land kunnen innemen (Numeri 13:26-33), en de rest was ongelovig. Daarom moesten zij veertig jaar in de woestijn rondtrekken (Numeri 14:26-34).

Maar nu zijn we dus veertig jaar verder. Ik ben nu 50 jaar, stel dat het gebeurde toen ik 10 jaar was, dan heb ik dus nu 40 jaar in die woestijn rondgezworven. Of stelt u zich voor dat ik 20 jaar was, dat betekent dat ik nog 10 jaar in die woestijn moet rondlopen. Dan kun je met je geloof wel eens denken: Zullen we ooit het land binnenkomen...?

Wij praten altijd wel over dat hardnekkige volk, maar hoe zou uzelf zijn in die omstandigheden? Veertig jaar in de woestijn, dan komt het echt op geloof aan, net als Abraham die heel lang moest wachten, in het geloof omdat God doet wat Hij zegt.

Jozua staat nu op het punt om het land in te gaan:

Joz.1:8

Dat het boek dezer wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles, wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uw wegen voorspoedig maken, en alsdan zult gij verstandelijk handelen.

In het boek Jozua zien we dat hij het land gaat veroveren, en als hij het land ingaat moeten alle heiden volken eruit. Dan gaat hij het land verdelen onder de twaalf stammen en zij gaan zich settelen in dat land. Maar hij heeft een fout gemaakt, want ze hebben niet iedereen het land uitgedaan en daar hebben zij altijd last van gehad.

Als we in het eind komen van het boek Jozua dan betekent dat, dat alles gebeurd is. Ze zijn er. 90-95% van de volken zijn verdreven, maar het had 100% moeten zijn. Het boek Jozua eindigt met dat Jozua dood gaat,

zoals Exodus eindigt met de dood van Mozes, en Genesis eindigt met de kist waarin Jozef dood lag. Jozua heeft zijn taak volbracht, hij heeft het volk geleid en hij heeft ze daar doen vestigen.

Joz.24:15

Doch zo het kwaad is in uw ogen den HEERE te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den HEERE dienen!

Zij moeten kiezen en dat geldt ook voor ons, dat is de vrije wil. Het volk Israël moet de Heere dienen, niet de afgoden.

Joz.24:16, 24

16 Toen antwoordde het volk en zeide: Het zij verre van ons, dat wij den HEERE verlaten zouden, om andere goden te dienen.

24 En het volk zeide tot Jozua: Wij zullen den HEERE, onzen God, dienen, en wij zullen Zijner stem gehoorzamen.

Is dat gebeurd? In het begin ging het goed, in Richteren zien we dat het land geregeerd wordt door richters: Gideon, Simson, Samuel enz. en dat moest genoeg zijn. Ze hadden de wet, maar Israël heeft de Heere toch weer verlaten. Wat krijgen we dan? Het oordeel van God, ze werden gevangen genomen, en bij bekering en belijdenis van hun zonden werden ze weer teruggebracht.

De volgende persoon die we in het schema zien staan na Mozes is David. Wie is David? Hij is geen richter, maar een koning van Israël.

Was hij de eerste koning? Nee, dat was Saul.

Israël is op een gegeven moment opstandig en zij zeggen: Wij willen ook een koning! Net als de andere volken.

Maar wie was eigenlijk de koning van Israël, wie was hun hoofd? Dat was de Heere, JHWH, hun God.

Ze verlangen een koning, waarom? Omdat de heidenen koningen hebben.

Samuel ziet het niet meer zitten en zegt: Wat moet dat worden Heere!

1 Sam.8:7

Doch de HEERE zeide tot Samuel: Hoor naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn.

Als we spreken over de drie-enige God, waar denken we dan aan? God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

Wat heeft Israël gedaan, wie hebben ze verworpen? God de Vader.

Wanneer heeft Israël de Zoon verworpen? Aan het kruis.

De Heilige Geest hebben zij ook verworpen bij de steniging van Stefanus. Dan begrijpen we ook wat de zonde tegen de Heilige Geest is. Maar dat zien we later nog wel.

Zij willen een koning, maar Saul was geen goede koning over het volk Israël, die wordt vervangen door David.

Israël zit nu in het beloofde land, en was een koninkrijk. God was hun Koning, maar zij verlangen een andere koning. Die krijgen ze, Saul, maar dat ging niet goed, en nu krijgen we koning David.

2 Sam.7:12

Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.

David heeft heel veel moeten vechten in zijn leven, hij is zelfs door zijn eigen familie vervolgd, zijn zoon Absalom, zelf heeft hij ook een aantal dingen gedaan die niet allemaal even fraai waren, maar toch was hij een man naar Gods hart.

David wil de tempel bouwen, maar wat zegt God tegen koning David? Je hebt zoveel moeten vechten, je hebt zoveel bloed aan je handen daarom kun jij de tempel niet bouwen, dat gaat jouw zoon Salomo doen.

David woonde in een mooi cederen huis, en dé Koning woont in een tent, de tabernakel, ze hadden toen nog geen tempel.

Wie is het zaad van David? Wie is de opvolger van David? Koning Salomo. Die zal zijn koninkrijk voortzetten. Wat zegt God dan?

2 Sam.7:13

Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.

David was veertig jaar koning en Salomo ook, maar wat zegt Hij hier? Salomo gaat de tempel bouwen en het koninkrijk zal bevestigd worden voor ééuwig. Was Salomo eeuwig koning? Nee, want hij is dood gegaan.

Dus waar spreekt God over tegen David? Over de toekomstige Verlosser die beloofd was aan Adam in Genesis 3.

Gen.3:15

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Adam is ons aller opa, en uiteindelijk komen we bij de Heere Jezus terecht, Hij is het zaad van Eva. Dus de Heere Jezus zal de kop van satan vermorzelen. We hadden het net over de kop en de staart. Als je een slang hebt en je knipt een stuk van zijn staart af, dan blijft hij wel leven.

Maar als je zijn kop eraf hakt dan is hij dood. Dat is precies wat er gebeurd is. De Heere Jezus is aan het kruis geslagen, satan heeft de Heere Jezus aan het kruis geslagen, zijn hiel is vermorzeld. Maar de Heere Jezus heeft aan het kruis gewonnen van satan, Hij heeft de kop van satan vermorzeld.

We hebben nu dus Adam en Eva gehad, Kain en Abel, Noach, de torenbouw van Babel, Abraham.

Bij Mozes was het volk ongehoorzaam : *Alles wat de Heere zegt zullen wij doen... Niet gedaan!* Onder Jozua hetzelfde verhaal. Onder de Richteren was er ook van alles aan de hand. Saul was geen goede koning. David was wel een goede koning, een man naar Gods hart, en nu zijn we bij Salomo en Hij belooft een eeuwig koninkrijk. Dan weten we dat hij spreekt over de toekomst met de Heere Jezus. Maar wat weten zij **niet** op dat moment? Dat het zo lang zou gaan duren. Nog meer dan 1000 jaar en er is nog heel veel gebeurd in die tussentijd.

Als we verder gaan in 2 Sam.7:13, wat is *de stoel zijns koninkrijks*? Onze koningin zit met de troonrede op een hele grote stoel, dat is de troon, het is niet de stoelrede, maar de troonrede.

2 Sam.7:14-16

14 Ik zal hem zijn tot een Vader, en hij zal Mij zijn tot een zoon; dewelke als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met plagen der mensenkinderen straffen.

15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, gelijk als Ik die weggenomen heb van Saul, dien Ik van voor uw aangezicht heb weggenomen.

16 Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

Dit zei Hij tegen David en David wist: Hierna komt mijn zoon op de troon, en het zal een eeuwig koninkrijk zijn, maar het was een profetie. In ieder geval weten wij nu dat er een eeuwig koninkrijk beloofd en bestemd wordt.

Wat is er na Salomo gebeurd? Je zou verwachten dat er uit hem ook weer een koning voortkomt, maar we weten wat er gebeurd is: Het is gesplitst, en er zijn nu twee koninkrijken, het éne heette Israël, het tien stammen rijk, en het andere tweestammen rijk heette Juda, dat waren Benjamin en Juda. Om hier meer over te weten moet u lezen in 1 en 2 Koningen, en 1 en 2 Kronieken.

Uiteindelijk zien we dat vanwege de ongehoorzaamheid (*"al wat de Heere zegt zullen wij doen*), de Heere lankmoedig is. Maar uiteindelijk heeft Hij ze weggevoerd, dat had Hij ook gezegd. Alleen als zij zich zullen bekeren, en belijden keren zij terug.

Ze zijn beland in Babylon, Babel. Het tweestammen rijk is naar Babel weggevoerd, en het tienstammen rijk is weggevoerd naar Assyrie. Het land is daarna verlaten en leeg. Als we Jesaja lezen zitten we dáár midden in.

Wat zou u nu denken als u bijvoorbeeld weet wat wij nu allemaal gezien hebben, u weet wat God gezegd heeft, wat hij aan hen beloofd heeft, en dan zit u daar, u zit in Babel, weggevoerd in gevangenschap. Wat denkt u dan? Koninkrijk, waar, hoe? Wij vallen onder Nebukadnezar, we zitten gevangen, waar is onze hoop, waar is onze toekomst, waar is ons koninkrijk, waar is onze koning? Alles is weg. God heeft tot Jesaja gesproken:

Jes.9:5

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

Aan Jesaja bevestigt God nogmaals de komst van de Messias, de toekomstige Koning.

Sterke God... Hij is God, Vader der eeuwigheid... dat moet God zijn, wie kan anders de Vader van de eeuwigheid zijn?

Vredevorst... en dan zit u daar, midden in de gevangenschap.

Jes.9:6

Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

We gaan nog even verder, naar Jesaja 11, daar zien we in vers 6-8 dat de wolf met het lam zal verkeren en het luipaard bij de geitebok enz."

6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.

7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.

8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk.

Jes.11:9

Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

U ziet dat er een eeuwig koninkrijk wordt beloofd aan Salomo, uiteindelijk zijn ze gesplitst, ze zijn gevangengenomen, weggevoerd, en ze zitten in Babel. En tegen Jesaja zegt God: Er komt een koninkrijk, er zal vrede zijn op aarde, de vloek in de schepping zal opgeheven worden, het gaat éénmaal gebeuren.

Wie komt er na Babel, als de gevangenschap opgeheven is? Daniël! Daniël leest in de boeken en hij bemerkt dat de zeventig jaren zijn verstreken, en dan gaan ze weer terug naar het land Israël. En dan zien we dat we uiteindelijk bij Johannes de Doper uitkomen. En die zegt dan: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Dan weet je als Jood die hele geschiedenis, en dan komt er iemand die in de naam van God zegt dat het Koninkrijk nabij is gekomen. Al die jaren, al die eeuwen, duizenden jaren. Nu komt er iemand en die zegt: Het is zover! En ze hadden het kunnen weten, want er was over geprofeteerd. Daniël had een rekensom gegeven waarmee ze precies konden uitrekenen dat Hij de Messias was.